

## Ursita mea

Vasile Alecsandri

---

Într-un castel, departe,  
Din ceruri avui parte  
Să văd un îngerel.

Mult trist era castelul!  
Mult vesel îngerelul,  
Mult gingaș, tinere!

Avea cerești blândețe,  
Pe frunte-i dulci albețe,  
În ochii-i dulce foc,

Ș-o tainică zâmbire,  
Ș-un suflet cu iubire,  
Ș-o soartă cu noroc.

Eram eu încă june...  
Acea scumpă minune  
Era ursita mea!

Așa avui eu parte  
Într-un castel, departe,  
A mă-ntâlni cu ea.

Într-un palat, pe mare,  
Într-un oraș, ce pare  
Din valuri răsărit,

Depart de-a mea țară,  
În urmă văzui iară  
Ursita ce-am iubit.

Ș-acolo, fără frică,  
Pe Marea Adriatică  
Gondola ne-a primblat,

Și-n leagăn de iubire,  
Pierdut în fericire,  
Tot sufletul i-am dat!

Pe soare și pe lună.  
Cu mine împreună  
A fost ursita mea...

Aşa avui eu parte,  
Într-un palat, departe,  
A mă iubi cu ea!

\*

Iubitu-ne-am în lume,  
Plutind pe-a mării spume,  
Călcând pe verde plai,

Şi, lumii dând uitare,  
Cu-o lungă sărutare,  
Trecut-am lin prin rai,

Dar într-o noapte lină  
O palidă lumină  
Se stinse în eter,

Şi îngeru-mi cu jale,  
Zburând pe-a stelei cale,  
Se-ntoarse iar în cer.

Eram atunci pe mare...  
În dulcea-i legănare  
Muri ursita mea!

Aşa avui eu parte  
A sta în veci departe  
Ş-a plânge după ea!